

Giữa cõi người, em lặng lẽ nở hoa

ISSN: 2734-9195

09:51 21/07/2025

Tôi đã từng là người gieo một nhân duyên nhỏ – một bước khẽ để em bước vào cửa đạo. Nhưng tôi biết, hạt giống ấy là của em mang theo từ bao đời. Tôi chỉ là người đứng bên bờ, thấy một cánh sen đang rẽ sóng mà đi.

Có những dấu ấn trong đời dạy học không nằm trong điểm số, thành tích hay bằng khen. Mà nằm trong một ánh mắt trong veo, một chí nguyện thanh cao và một con đường em đã chọn – đi về phía ánh sáng của nội tâm, lặng lẽ mà kiên cường.

Tôi gặp em năm lớp 10 – một cô học trò bé nhỏ, hiền lành, trầm tĩnh như có gì đó đang chờ nảy nở từ sâu trong đáy tâm. Cuối năm ấy, khi những bạn khác rộn ràng chia tay mùa thi, em khẽ nói với tôi:

- “Thầy có thể dẫn con đi quy y được không?”- Câu nói ấy khiến tôi sửng lại. Không phải vì bất ngờ, mà vì thấy lòng mình được đánh thức bởi điều gì đó rất thuần khiết, rất sáng.

Tôi đã đưa em đến chùa. Trong không khí thanh tịnh của ngày Quy y Tam Bảo, tôi thấy em chấp tay, thành kính, như đã đợi giây phút này từ nhiều kiếp trước. Từ ấy, một hạt mầm đạo đã cắm rễ.

Một năm sau, em rời bỏ đời sống học sinh thường nhật, trở về Bình Định xuất gia. Vừa là một tiểu ni, vừa là học sinh lớp 12, em miệt mài tu học và học văn hóa không ngơi nghỉ. Và hôm nay, em báo tin đã đậu tốt nghiệp THPT. Tôi đọc tin nhắn ấy mà lòng nghẹn lại. Không phải vì ngạc nhiên, mà vì xúc động sâu xa. Em đã hoàn tất một hành trình kép: học đạo và học kiến thức của trường đời.

Khi các bạn cùng tuổi lo chọn trường đại học, em dành trọn thời gian để học luật Phật, chuẩn bị thọ giới Sa di ni.

Một lựa chọn không ồn ào, nhưng đủ lay động trái tim người làm thầy. Một đóa sen nhỏ đã vượt qua bùn, lặng lẽ vươn lên, không phô trương mà vẫn thơm ngát.

Tôi từng dạy em những vần thơ về lý tưởng, về nhân cách, về vẻ đẹp ẩn sâu trong sự tĩnh lặng. Giờ đây, em là hiện thân sống động cho tất cả những điều ấy. Em không chỉ học văn – em đang sống bằng một đời văn: lặng lẽ, trong sáng, đầy nội lực.

Chiến thắng chính mình là chiến công vĩ đại nhất. Em đang thực hiện chiến công ấy mỗi ngày, bằng cách sống tỉnh thức giữa một thời đại nhiễu nhương.

Tôi đã từng là người gieo một nhân duyên nhỏ – một bước khế để em bước vào cửa đạo. Nhưng tôi biết, hạt giống ấy là của em mang theo từ bao đời. Tôi chỉ là người đứng bên bờ, thấy một cánh sen đang rẽ sóng mà đi.

Cảm ơn em – vì đã cho tôi được chứng kiến một điều đẹp để đến vậy trong cuộc đời làm thầy. Một lần gieo duyên, một đời hoan hỷ.

Trong niềm hoan hỷ ấy, tôi chỉ xin nguyện cầu một điều giản dị: Mong em luôn an trú nơi chính mình; Tinh tấn không lui; Tỏa hương giữa đời, như một đóa sen không màng ai ngắm.

18.07.2025, Sài Gòn nhắn gửi Bình Định

Người thầy dạy Văn năm lớp 10

Ngô Minh Chương